

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 30. decembra 2013 v trestnej veci obžalovaného **M. V. pre trestný čin skrátenia dane a poistného** podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo 17. decembra 2013, sp. zn. BB-3T 25/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného M. V. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Proti obžalovanému M. V. na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica, sa vedie trestné stíhanie pre trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v súbehu s trestným činom neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v napadnutom uznesení.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 18. apríla 2013, sp. zn. BB-3T 25/2012, bol obžalovaný M. V. uznaný za vinného z uvedených deliktov, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody na 11 rokov.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho z 30. októbra 2013, sp. zn. 4 To 5/2013, bol napadnutý rozsudok zrušený a vec sa vrátila súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo 17. decembra 2013, sp. zn. BB-3T 25/2012, podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku bola žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby zamietnutá; podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

bolo rozhodnuté, že väzba obžalovaného uložením dohľadu probačného a mediačného úradníka sa nenahrádza.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa obžalovaný podal sťažnosť, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a svojho prepustenia z väzby na slobodu. Sťažovateľ uviedol, že nie sú dané dôvody na jeho väzbu, pričom súd prvého stupňa na svoje rozhodnutie použil argumenty nezodpovedajúce skutkovému stavu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie jemu predchádzajúce, pričom dospel k záveru, že opravný prostriedok podaný obžalovaným M. V. nie je dôvodný.

Obžalovaný M. V. je trestne stíhaný za rozsiahlu trestnú činnosť, pričom vo veci existuje aj rozhodnutie o jeho uznaní za vinného zo spáchania predmetných deliktov. Je realitou, že tento rozsudok bol zrušený a bolo uložené súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Najvyšší súd ako súd rozhodujúci o sťažnosti však zistil, že okolnosti odôvodňujúce väzbu obžalovaného sa v žiadnych základných rysoch nezmenili.

Je potrebné poznamenať, že rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu rozhodujúce o sťažnosti z 24. septembra 2013, sp. zn. 4 To 5/2013, bolo negatívne rozhodnuté o žiadosti obžalovaného M. V. o prepustenie z väzby a o nahradení tohto opatrenia uložením dohľadu probačného a mediačného úradníka.

Situácia do dnešného dňa však nevykazuje žiadne zmeny, a preto najvyšší súd dospel k záveru, že dôvody väzby u obžalovaného M. V. podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. aj naďalej trvajú. Je legálne, aby obžalovaný žiadal o prepustenie z väzby na slobodu v podstate v každej situácii, avšak je potrebné prihliadnuť tiež na to, či okolnosti trvania väzby aj naďalej trvajú. V spomínanom uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. septembra 2013 boli vyložené okolnosti, pre ktoré je daná legálna povinnosť obmedziť osobnú slobodu obžalovaného. Táto situácia sa v podstate od 24. septembra 2013 nijako nezmenila a dôvody uvádzané v sťažnosti obžalovaného nie je možné považovať za právne relevantné. Aj v súčasnosti je reálne, že vzhľadom na okolnosti prípadu dôvody väzby

obžalovaného M. V. podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. trvajú aj teraz, pričom je potrebné akceptovať aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o nemožnosti nahradenia väzby uložením dohľadu probačného a mediačného úradníka.

Napadnuté rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, je riadne odôvodnené a tam uvedených okolností sa pridrža aj súd rozhodujúci o sťažnosti, lebo uvedené postuláty si osvojuje a na ne poukazuje; zároveň poukazujúc aj na dôvody uvedené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. septembra 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na tomto základe dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na väzbu obžalovaného a okolnosti uvádzané v sťažnosti by nebolo legálne a primerané akceptovať. Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky preto sťažnosť obžalovaného M. V. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 30. decembra 2013

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová